

Υπόθεση T-167/94 (92)

Detlef Nölle
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Καθορισμός των δικαστικών εξόδων»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 1997 II - 2381

Περίληψη της διατάξεως

1. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Καθορισμός — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι — Έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και αμοιβής των εκπροσώπων, συμβούλων ή δικηγόρων των κοινοτικών οργάνων — Προϋποθέσεις αποδόσεως
[Κανονισμός (ΕΚ) του Δικαστηρίου, άρθρο 17, εδ. 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 91, στοιχ. β']
2. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Καθορισμός — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Έννοια — Στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρα 91, στοιχ. β', και 92 § 1)

1. Όταν, στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον του Πρωτοδικείου, ένα θεσμικό όργανο κάνει χρήση της ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου, που έχει εφαρμογή στις διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 46 του εν λόγω οργανισμού, να ζητήσει τη συνδρομή δικηγόρου, η αμοιβή του δικηγόρου εμπίπτει στην έννοια των «αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης», υπό την έννοια του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Επομένως, όσον αφορά την απόδοση των εξόδων μετακινήσεως του εκπροσώπου του Συμβουλίου ενόψει της προφορικής διαδικασίας, το γεγονός ότι ο δικηγόρος του Συμβουλίου ήταν παρών κατά τη συνεδρίαση, ουδόλως εμπόδιζε την παρουσία και του εκπροσώπου, δεδομένου ότι αυτή ανταποκρινόταν στις ανάγκες της κατάλληλης νομικής εκπροσωπήσεως του οργάνου. Συνεπώς, τα εν λόγω έξοδα μετακινήσεως εμπί-

πτουν στην έννοια των «αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης».

2. Ελλείψει κοινοτικών διατάξεων περί τιμολογήσεως, ο κοινοτικός δικαστής οφείλει, όταν προβαίνει στον καθορισμό των δικαστικών εξόδων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να εκτιμήσει ελεύθερα τα στοιχεία της υποθέσεως λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από τη σκοπιά του κοινοτικού δικαίου καθώς και τις δυσχέρειες της υποθέσεως, το μέγεθος της εργασίας που χρειάστηκε να επιτελέσουν οι εκπρόσωποι ή οι σύμβουλοι για την ένδικη διαδικασία και τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσωπεύει η δίκη για τους διαδίκους, χωρίς να λαμβάνει υπόψη εθνικό τιμολόγιο περί καθορισμού των αμοιβών των δικηγόρων ή ενδεχόμενη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ του ενδιαφερομένου και των εκπροσώπων ή συμβούλων του.